

[Finansministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker*.

Forslaget er i alt væsentligt i overensstemmelse med det lovforslag, som jeg fremsatte her i tinget den 14. januar d. å., men som ikke blev færdigbehandlet inden forrige folketingsårs udløb. Jeg kan derfor henvise til de udtalelser, jeg fremsatte dengang.

Der er i de ledsagende bemærkninger gjort rede for de ændringer, der foreslås i forhold til det tidligere forslag. De fleste af disse er af en rent redaktionel karakter og tager alene sigte på en tydeliggørelse af lovteksten. Dette gælder især visse omformuleringer af bestemmelserne i lovens kap. VII om retshåndhævelsen og §§ 29 og 53, hvorom der har været forhandlet mellem undervisningsministeriet og justitsministeriet.

Blandt ændringsforslagene er nogle, der kan føres tilbage til drøftelser, som det i forrige folketingsår nedsatte udvalg har haft med repræsentanter for de parlamentsudvalg, der i Finland, Norge og Sverige behandler tilsvarende lovforslag. De ændringer, der her er tale om — f. eks. i § 2 og § 18 — kan ses som udslag af ønsker om at nå frem til størst mulig nordisk ensartethed på det foreliggende lovgivningsområde.

Et enkelt af ændringsforslagene finder jeg anledning til særlig at fremhæve. Det drejer sig om bestemmelsen i lovforslagets § 54 om nedsættelse af et nævn, som skal afgøre stridigheder om fastsættelsen af ophavsmændenes vederlag i sådanne tilfælde, hvor loven ikke tillægger ophavsmændene eneret, men kun et krav på honorar for benyttelsen af værkerne. I det oprindelige forslag var det forudsat, at dette nævns afgørelser skulle være endelige, således at de ikke kunne indbringes for domstolene.

Under lovforslagets første behandling blev der givet udtryk for betænkeligheder ved, at man på denne måde unddrager borgerne den retsbeskyttelse, som alene domstolene kan give.

Jeg har stor sympati for den tankegang, der ligger bag ved disse betænkeligheder, og efter at sagen på ny har været overvejet i undervisningsministeriet og drøftet med justitsministeriet, er der stillet forslag om en ændret affattelse af § 54, som klart tilkendegiver, at parterne ikke er afskåret fra at lade nævnets afgørelse prøve ved domstolene. Der er grund til at tro, at denne adgang til prøvelse af afgørelsen kun sjældent vil blive benyttet, men så meget mindre anledning er der jo til at fravige det almindelige princip om, at borgernes retstvister bør kunne indbringes for domstolene.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om retten til fotografiske billeder*.

Også dette lovforslag, som har nær sammenhæng med forslaget til lov om ophavsret, er i det væsentlige i overensstemmelse med det forslag, som jeg fremsatte i tinget i januar d. å.

For de enkelte ændringer, der er foreslået, er der gjort rede i de ledsagende bemærkninger, og jeg kan indskrænke mig til at henvise til disse.

Jeg skal på ny anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om planlægning af Køge Bugt-området*.

Det nævnte lovforslag blev fremsat i maj 1960. Efter 1. behandling gik forslaget i udvalg, og nogle af udvalget stillede spørgsmål er besvaret af boligministeriet.

Ved genfremsættelsen af lovforslaget er der sket en ændring i forslagets § 7, idet forslaget foreslås forelagt til revision i folketingsåret 1966-67 i stedet for 1965-66.

Efter forslagets første fremsættelse er det blevet oplyst, at der i området kun er en begrænset grundvandsmængde til rådighed. Boligministeriet vil naturligvis være opmærksom også på dette spørgsmål. I øvrigt er det oplyst kun en yderligere bekræftelse af, at en fælleskommunal planlægning af